

jemného lze hleděti. Úřad nepřihlížel pak ani k tomu, že kapitál na domě dne 1. srpna 1914 váznoucí činil pouze 132.000 K, kdežto majitelé domu později zatížili dům knihovním dluhem 160.000 K, tudíž o částku, která převyšuje knihovní pohledávku dne 1. srpna 1914 na domě váznuvší.

Bylo proto naříkané rozhodnutí v těchto bodech zrušiti podle § 7 zák. o správ. soudě.

Bez důvodnou shledal však nejvyšší správní soud námitku, že při stanovení umořovací lhůty nákladu dle § 8, odst. 4, č. 4 cit. zák. nebyli slyšeni znalci. Otázka, na kterou umořovací dobu jest rozvrhnouti náklady takové, jest otázkou skutkovou, nikoliv právní, zodpovědění otázky této nepodléhá přezkoumání nejvyšším správním soudem po stránce věcné, nýbrž jen dle § 6, odst. 2 zák. o správním soudě po stránce formální.

Soud neshledal, že by výrok úřadu byl postižen podstatnou vadou proto, že úřad nevyslechl znalce, když otázku tu si mohl zodpovědět sám, opíraje se o znalost poměrů a o vlastní odbornou zkušenost nabytou projednáváním četných sporů týkajících se zvýšení nájemného z týchž důvodů.

Právem vytýká konečně stížnost jako nedopatření a vadu řízení, že úřad opomenul rozvrhnouti účet Františka M. za opravu žlabů na přiměřenou dobu umořovací a že následkem toho nesprávně přihlížel místo pouze ke kvotě na určitou dobu vypadající na sumu celou.

Z těchto úvah bylo uznati jak shora uvedeno a náleží žalovanému úřadu, by řídě se právními názory právě doloženými vydal rozhodnutí nové.

Č. 1051.

Ochranné známky: I. Při ohlášení známky ochranné dle zák. z 24. července 1919 č. 471 sb. z. a n. jest úřad známkový oprávněn zkoumati způsobilost známky k zápisu, ať byla známka již dříve zapsána čili nic. — II. Znamka »Waschwunder« jako výhradný údaj o určení a jakosti zboží.

(Nález ze dne 10. prosince 1921 č. 16.537.)

Prejudikatura: k č. I. nál. č. 703.

Věc: Firma E. Sch. v P. proti ministerstvu průmyslu, obchodu a živností (zast. min. místotaj. Drem J. Fialou) stran ochranné známky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stížnost obrací se proti rozhodnutí ministerstva obchodu, jímž bylo vysloveno, že známka stěžující si firmou k zápisu u obchodní a živnostenské komory v Plzni pro prací prášek přihlášená a pod č. 1456 v rejstříku zapsaná neměla býti zapsána podle § 1 známkové novely z 30. července 1895 č. 108 ř. z., poněvadž obsahuje výlučně údaj určení a kvality zboží.

Poukazuje-li stížnost k tomu, že známka je zapsána bez závady již od roku 1914 a byla v roce 1919 přihlášena znovu, a chce-li tím snad potříti právo úřadu, aby nařídil výmaz známky později, jest k tomu podotknouti: Nehledě k tomu, že ustanovení § 21 lit. d) známk. zákona ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. (novela ze dne 17. března 1913 č. 22) samo, na základě

něhož žalovaný úřad výmaz známky nařídil, neomezuje právo ministerstva naříditi výmaz známky neprávem zapsané nijakou hlútou a není tedy použití práva toho vyloučeno tím, že známka již po několik let v rejstříku byla zapsána, dlužno míti na zřeteli, že v daném případě jde, jak ze spisů je patrné, o známku, která přihlášena byla k zápisu pro území republiky československé dne 22. července 1919, že tedy šlo po rozumu zákona z 24. července 1919 č. 471 sb. z. a n. o zápis nový, při němž úřad byl již z tohoto důvodu oprávněn způsobilost známek k zápisu zkoumati beze zřetele k tomu, byla-li již známka dříve zapsána čili nic (srovnej nálezu tohoto soudu z 10. února 1921 č. 1542, Boh. č. 703).

Ale také pokud stížnost popírá, že by známka obsahovala toliko udání o určení a jakosti zboží, nemohl ji nejvyšší správní soud uznati za důvodnou. Stížnost připouští sice, že prvá část známky (Wasch) označuje určení zboží, dovozuje však, že připojením slova »wunder« přestala býti známka pouhým takovým údajem. Při tom poukazuje k tomu, že slovo tvořící druhou část známky (wunder) podle svého vlastního významu není označením nějaké vlastnosti nebo jakosti. K tomu jest podotknouti, že ve smyslu § 1 známk. novely je zcela lhostejno, zdali slovo za známku zvolené již dle svého původního filologického významu nějakou vlastnost značí, či zdali dle obvyklého pojmání všeobecně neb aspoň v příslušných kruzích se k označení vlastnosti užívá (na př. symbolicky nebo podobně). Jestliže však stěžovatel chtěl tu snad dovoditi, že právě spojením obou částí slova tvořícího známku pozbyla známka povahy výlučného údaje o určení a jakosti zboží, sluší ovšem přiznati, že dle povahy věci nelze předem naprosto vylučovati možnost, že by za určitých okolností nějaká kombinace slov, z nichž každé o sobě bylo by předpisem § 1 známk. novely z registrace vyloučeno, právě tímto svým složením závadného charakteru pozbyla. Ale úsudek o tom, zdali v konkrétním případě známka obsahující prvky, z nichž každý o sobě vyznačuje vlastnost a určení, jich sloučením pozbyla charakteru výhradného údaje o oněch momentech čili nic, může být jen výsledkem hodnocení určitých faktických okolností, tedy nikoli výsledkem jejich zařazení pod normu právní a proto podléhá úsudek ten prozkoumání nejvyššího správního soudu jen s hlediska formální, nikoli věcné správnosti. Poněvadž pak po formální stránce stížnost naříkanému rozhodnutí nějaké vady řízení nevytýká a soud také takových vad, k nimž by musil přihlížeti z moci úřední, neshledal, musil soud také svému nálezu položit za podklad úsudek žalovaného úřadu, že sporná známka obsahuje výhradně údaj o určení a jakosti zboží.

Jestliže pak na tomto základě úřad vyslovil, že známka má býti vymazána (§ 21 d) známkové novely), nemohl v tom soud nalézt ani porušení zákona a proto stížnost zamítl.

Č. 1052.

Ochranné známky: I. § 21 lit. d) zák. známk. ze dne 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. (nov. ze 17. března 1913 č. 65 ř. z. čl. IV.) propůjčuje úřadu právo, aby přezkoumával i známky již zapsané co do jejich způsobilosti k zápisu bez ohledu na to, jak dlouho snad již známka byla skutečně zapsána. — II. Je bez významu, zda se nezpůsobilá známka deskriptivní již vžila. — III. Znamka »Kovol« jako výhradný údaj o určení zboží.